

РЕШЕНИЕ

№ 4777

гр. София, 16.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4020** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение от 11. 03. 2021 г., постановено по НАХД № 16623/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 96-ти състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 77/11. 09. 2020 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 4 000 /четири хиляди/ лева на основание чл. 326 ЗЕС вр. с чл. 41, ал. 1 от Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения /ОИООЕС/.

В жалбата се сочат касационни основания за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, поради което се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. Ш., която поддържа жалбата и моли за отмяна на решението на касационния съд.

Ответникът - КРС, чрез своя процесуален представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Участващият по делото прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на

касационната жалба.

Административен съд - София град, III-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и след като обсъди както изложените касационни основания, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва и срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законоустановения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Софийският районен съд е установил следната фактическа обстановка:

На 4. 06. 2020 г. свидетелите П. В. и О. К., служители на КРС, извършили проверка на магазин [фирма], находящ се в [населено място], [улица] - "България МОЛ". В хода на извършената проверка било установено, че в обекта се съхранява папка с Общи условия за предлаганите различни по вид услуги от страна на [фирма], в която обаче липсвали приетите от дружеството Общи условия за мобилни услуги - "Общи условия за взаимоотношенията между [фирма] и абонатите и потребителите на обществените мобилни наземни мрежи на [фирма] по стандарти GSM, UMTS и LTE". Същите не били открити в търговския обект.

Поради това, на дружеството бил съставен АУАН № С-079/07. 08. 2020 г. за извършено нарушение на чл. 326 във вр. с чл. 41, ал. 1 от Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения. Въз основа на посочения АУАН е издадено и Наказателно постановление /НП/ № 77/11. 09. 2020 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 4 000 /четири хиляди/ лева на основание чл. 326 ЗЕС вр. с чл. 41, ал. 1 от Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения /ОИООЕС/

При така установените факти, районният съд не е намерил допуснати процесуални нарушения в административнонаказателното производство. Мотивирал е извод, че нарушението се установява от събраните по делото доказателства и е потвърдил наказателното постановление.

По делото е безспорно, че [фирма] е "предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги" по смисъла на § 1, т. 50 от ДР на ЗЕС и е адресат на разпоредбите на ЗЕС и на подзаконовите актове по приложението му, с оглед на което на основание разпоредбата на чл. 73, ал. 1 от ЗЕС следва да спазва общите изисквания, определени от КРС в зависимост от вида на електронната съобщителна мрежа и/или услуга.

Съгласно чл. 41, ал. 1 от Общите изисквания, предприятията публикуват приетите от тях общи условия по чл. 226, ал. 1 от Закона за електронните съобщения на хартиен носител и ги представят на видно място в търговските си обекти.

По делото е безспорно установено, че в проверявания обект, в която е извършвана дейност от [фирма], липсват изложени на видно място и на хартиен носител Общите условия по чл. 226, ал. 1 от ЗЕС във вр. с чл. 41, ал. 1 от Общите изисквания, поради което е налице неизпълнение на чл. 41, ал. 1 от Общите изисквания, обвързано с имуществена санкция по силата на разпоредбата на чл. 326 от ЗЕС.

По делото е безпротиворечиво доказано, че Общите условия не са били налични в

обекта на хартиен носител, поради което и твърденията в касационната жалба, че в обекта се намират множество мобилни мострени устройства, чрез които да се получи достъп до Общите условия, не обуславя извод за липса на извършено нарушение, тъй като достъпът до Общите условия на електронен носител не би могъл да замести закономото изискване за наличие на хартиен такъв.

Настоящият съдебен състав възприема извода на въззивната инстанция, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на [фирма], които да обосноват отмяна на НП. АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат задължителните реквизити, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл. 57, ал.1 от ЗАНН. В тях са отразени описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено.

Правилен е и изводът на СРС, че не е налице маловажен случай по чл. 28 ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12. 12. 2007 г. по тълк. н. д. № 1/2007 г. на ВКС, преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверка за законосъобразност на преценката на чл. 28 от ЗАНН. В ЗАНН не се съдържа дефиниция на понятието "маловажен случай", поради което приложимите критерии се извеждат от легалното определение на "маловажен случай" в чл. 93, т. 9 от НК – случай, при който извършеното административно нарушение с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В настоящия казус сочените признаци не са налице. Обстоятелството, че от нарушението не са произтекли вреди, не прави неговата обществена опасност по-ниска, респективно не може да обуслови маловажност на случая, предвид формалния характер на нарушението. От друга страна по отношение на [фирма] с влезли в сила НП са наложени санкции за нарушения по ЗЕС, което сочи, че нарушението не е изолиран случай в практиката на дружеството. Липсват данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество, поради което не са налице предпоставки за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

С оглед на изложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН във вр. с чл. 143 АПК, в полза на Комисията за регулиране на съобщенията следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 /осемдесет/ лева, определено на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11. 03. 2021 г., постановено по НАХД № 16623/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 96-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за регулиране на съобщенията направените по делото разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.